

Wijziging bijdrage ziektekostenpremie gepensioneerden toegestaan

20-07-2010

Werkgevers zijn gerechtigd om een bijdrage aan de ziektekostenpremie van gepensioneerden te wijzigen als de wijziging voortvloeit uit de geldende CAO. Volgens de Kantonrechter Utrecht maken gepensioneerden zodoende in onderstaande zaak (LJN BM9239) geen aanspraak op een levenslange premiebijdrage.

Feiten

De eisers, 64 gepensioneerden, zijn in dienst geweest van (een rechtsvoorgangster van) ASR. ASR en haar rechtsvoorgangsters pasten jegens hun personeelsleden de CAO voor het verzekeringsbedrijf (hierna: de CAO) toe. In deze CAO was de verplichting voor de werkgever opgenomen om een bijdrage te leveren aan de te betalen premie voor een ziektekostenverzekering. In de personeelsgids was een uitwerking van deze regeling opgenomen.

Per 1 januari 2004 harmoniseerde ASR verschillende regelingen op het gebied van de ziektekostenverzekering. Op 20 november 2003 stuurde zij aan medewerkers en ge(pre)pensioneerden een brief met de nieuwe regelingen. In deze brief werd niet verwezen naar de CAO.

In verband met de inwerkingtreding van de Zorgverzekeringswet per 1 januari 2006 kwam ASR met vakorganisaties overeen dat de bijdrage ziektekosten per die datum vervalt. Voor gepensioneerden introduceerde ASR een afbouwregeling van 25% per jaar zodat met ingang van 2010 gepensioneerden geen tegemoetkoming meer krijgen.

Uitspraak Kantonrechter Utrecht (LJN BM9239)

Eisers vorderen de voortzetting van de bijdrageregeling. Zij stellen zich op het standpunt dat zij jegens ASR levenslang recht hebben op een bijdrage in de ziektekostenpremie.

Volgens de Kantonrechter is de kern van het geschil de vraag op welke grondslag de aanspraak van eisers is gebaseerd. Eisers baseren hun vordering onder andere op de brief van 20 november 2003 en bestrijden dat de regeling zijn grondslag had in de CAO.

ASR stelt dat de voorwaarden voor deelname aan de collectieve ziektekostenverzekeringregeling zijn geregeld in de CAO. De CAO beheerst daarmee ook de bijdrageregeling voor gepensioneerden. Naar het oordeel van de Kantonrechter is de bijdrageregeling gestoeld op de CAO, zodat de werknemers geen aanspraken hebben op grond van verzonden brieven. Uit correspondentie en de personeelsgids kan worden opgemaakt dat de bijdrageregeling voor gepensioneerden van oudsher is gekoppeld aan de in de CAO opgenomen regeling van de ziektekostenverzekering. Dat in pensioenbrieven niet meer uitdrukkelijk naar de CAO wordt verwezen, brengt niet mee dat deze koppeling geacht moet worden te zijn losgelaten.

Vervolgens beantwoordt de Kantonrechter de vraag of de bijdrageregeling ten behoeve van gepensioneerden ter gelegenheid van de invoering van de Zorgverzekeringswet rechtmatig is beëindigd. Naar aanleiding van de parlementaire geschiedenis van de Zorgverzekeringswet stelt de Kantonrechter dat de wetgever zich niet heeft willen mengen in de contractuele rechten van (gewezen) werknemers. Uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat partijen bij (collectieve) arbeidsovereenkomst zelf kunnen bepalen of het nieuwe zorgstelsel reden is voor een wijziging van de verplichtingen die werkgevers jegens hun (gewezen) werknemers zijn aangegaan.

De partijen bij de CAO hebben in de invoering van de nieuwe wet reden gezien de CAO-bijdrageregeling te doen vervallen. Omdat de bijdrageregeling ten behoeve van gepensioneerden zijn grondslag had in die CAO-regeling, kwam daardoor ook hun recht op een bijdrage ten einde. Daarvoor is een (eenzijdige) beëindiging door ASR niet nodig, omdat de eerdere koppeling aan de CAO ertoe leidt dat het akkoord van de sociale partners ook de aanspraak van gepensioneerden doet vervallen. ASR behoeft evenmin de instemming van eisers. Hieraan doet niet af dat de positie van werkenden in die zin van gepensioneerden verschilt dat de eerstgenoemde op grond van de Zorgverzekeringswet recht hebben op een vergoeding door hun werkgever van de inkomensafhankelijke bijdrage die zij aan de Belastingdienst zijn verschuldigd. De gepensioneerden zijn immers door de wetgever op andere wijze gecompenseerd voor de effecten van het nieuwe zorgstelsel.

De Kantonrechter wijst de vordering af.

Commentaar

Deze uitspraak is in lijn met het vonnis van het Gerechtshof Amsterdam van 20 oktober 2010 (JAR 2009/283). In deze uitspraak is het Hof van oordeel dat een wijziging in de CAO van de bijdrageregeling inzake de ziektekostenpremie “doorwerkt” in de voor gepensioneerden gecreëerde faciliteit. Gepensioneerden mogen daarom redelijkerwijs niet verwachten dat bij afschaffing van de in de CAO neergelegde werkgeversbijdrage ziektekostenverzekering, de werkgever de bijdrage aan gepensioneerden zal blijven betalen.

Dit bericht is geschreven door mr. Madeleine Lamers, als advocaat werkzaam bij CMS Derks Star Busman (www.cms-dsb.com).

Jurisprudentie	LJN BM9239; JAR 2009/283
Soort nieuws	Uitspraak
Publicatiedatum	20-07-2010
Nummer	2010/336